

lever på et ulandsniveau. Samtidig har den tidligere politik med oprettelsen af de såkaldte homelands efterladt store områder, hvor naturressourcerne er totalt nedslidte, fordi alt for mange mennesker har skullet skaffe sig et udkomme på for lille et område.

Der er en vis sandhed i, at de lande, DANCED støtter miljømæssigt, burde have råd til at betale for løsningen af deres egne problemer. I modsætning til de lande, vi yder udviklingsbistand til, er der faktisk ofte betydelige lokale investeringsmidler til rådighed. Men realiteten er desværre, at selv hvor der er midler til rådighed, mangler den administrative kapacitet til at håndtere den praktiske indsats. Opbygning af administrativ kapacitet og folkelig deltagelse har derfor højeste prioritet i den danske indsats.

Miljøadministrationerne i disse lande er nye og ofte stærkt centraliserede med en meget svag lokal forankring, og de står naturligvis svagt over for de økonomisk orienterede sektorministerier. Hverken regering, befolkning eller erhvervsliv ser på miljøproblemerne med den alvor, man ud fra vore erfaringer bør tillægge dem.

DANCED's midler rækker ikke til at gennemføre store investeringsprojekter. Der skal samarbejdes med andre investorer, både lokale og internationale. Der arbejdes således allerede sammen med Verdensbanken og Den Asiatiske Udviklingsbank på at etablere nye samarbejds-konstellationer mellem myndigheder, erhvervsliv og folkelige bevægelser. I det hele taget bliver der lagt vægt på samarbejdsaspektet frem for finansieringsaspektet. At der allerede er etableret et godt samarbejds-klima, kan konstateres ved, at landene selv i betydelig grad bidrager med egne ressourcer til projekterne.

Samarbejdet mellem DANCED og Danida forløber effektivt og problemfrit; det bidrager naturligvis hertil, at DANCED's miljøattachéer er placeret på ambassaderne i Bangkok, Kuala Lumpur og Pretoria.

Fra mine rejser og møder med repræsentanter for modtagerlandene har jeg indtryk af en stor tilfredshed med den hidtidige indsats; det gælder ikke mindst den fælles tilrettelæggelse af arbejdet, som sker i de lokale programkomiteer, der er nedsat. Jeg tror, dette indtryk kan bekræftes af de af Folketingets medlemmer, der deltog i Miljø- og Planlægningsudvalgets studietur til Thailand og Malaysia sidste sommer.

En af udvalgets konkrete anbefalinger på baggrund af studieturen var at sætte mere ind på de miljøproblemer, som er knyttet til energi-anvendelsen, og jeg ser meget frem til denne satsning på energisektoren i de kommende år. Specielt hvad angår energiplanlægning, energibesparelser og vedvarende energi, har Danmark jo utrolig meget at tilbyde, og enhver, der besøger Sydøstasien, kan konstatere, at der er enorme muligheder for en indsats her – noget, der ikke mindst kan blive til gavn for danske virksomheder.

Miljø- og Energiministeriets indsats i de første 2 år har været gjort inden for rammerne af den foreløbige strategi, som blev udarbejdet i 1993. De fremtidige rammer for miljøbistanden er beskrevet i det forslag til strategi for miljøbistand i udviklingslandene under miljø- og katastroferammen, der netop er udsendt til medlemmerne af Miljø- og Planlægningsudvalget og af Udenrigsudvalget.

Udkastet har allerede været i høring hos de kredse uden for Tinget, der har interesser i dette område, og i det konkrete forslag er der taget højde for mange af de reaktioner, vi har modtaget under høringsprocessen.

Strategien slår fast, at den overordnede målsætning for den danske miljøbistand er at medvirke til at fremme en forstærket indsats over for de globale miljøproblemer. Det sker dels ved at støtte en miljømæssigt bæredygtig udvikling, dels ved at bidrage til en forbedring af den katastrofale miljøsituation mange steder i den tredje verden.

Det gælder altså om for det første at sikre en miljømæssigt bæredygtig udnyttelse af naturressourcer og naturbevarelse, for det andet at forebygge og begrænse forurening af luft, vand og jord og for det tredje at fremme bæredygtig energianvendelse.

Da bevillingen til Danmarks særlige miljøbistand nu har nået en vis størrelse og de første erfaringer er indhøstet, har regeringen besluttet, at en væsentlig del af midlerne skal kunne anvendes i de fattige udviklingslande ud over den almindelige ulandsbistand til disse lande.

Miljømidlerne skal deles mellem DANCED og Danida, således at der ved fuld udbygning af MIKA-rammen afsættes 60 pct. til Danida og 40 pct. til DANCED. Denne slutfordeling er begrundet i ønsket om også fortsat at sikre den fattigdomsorientering, som ligger til grund for den danske udviklingsbistand.